Anul III. — Nrul 49 | Preţul unui exemplar 4 Lei. | Timişoara, 1 Decembrie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE

De sub preşedinţia D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari şi muncitori Lei 200 | Pentru bănci şi fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari - In America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ŢIERANU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: TIMIŞOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Moartea „tigru"-lui

In Franţa a murit un tigru, care la conferinţa de pace, şi-a înfipt adânc murdarele-i ghiare în trupul neamului românesc, obligându-ne să recunoaştem pe toţi jidanii din ţară, de cetăţeni români. A murit Georges Clemenceau, marele francmason jidovit şi ateu, din Paris.

Ultima dorinţă a defunctului revoluţionar a fost să fie înmormântat fără serviciu religios şi pe mormântul lui să nu se aşeze cruce sau vre-un monument cu inscripţie, iar cadavrul să fie înmormântat stând în picioare.

S'a ţinut cont de dorinţa tigrului şi l-au înmormântat păgâneşte, fără cruce şi prohod, aşa cum este obiceiu a se înmormânta tigrii morţi în menajerie.

Nici nu s-ar fi potrivit crucea la căpătâiul acestui duşman al lui Hristos.

S'a stins încă una dintre figurile ce au duşmănit poporul românesc.

Gazetele jidoveşti lpâng şi se tânguiesc şi consacră pagini întregi memoriei lui Clemenceau, fosta lor unealtă.

Parlamentul român a ţinut o şedinţă de doliu şi a trimis o delegaţie de 5 ministri, în frunte cu fratele ∴ Vaida, la înmormântarea fratelui ∴ Clemenecau.

Delegaţia română a ajuns în Franţa, după înmormântarea tigrului ateu. N'are ce face acolo dar diurnele le încasează. Asta-i lucru principal.

Şi dacă ar fi vorba, că în fiecare zi să moară câte un „tigru" de felul acesta, — nu ne-am supăra deloc, dacă miniştrii noştri ar lua diurne şi spese de reprezentaţie, în fiecare zi, ca să meargă la înmormântarea lor.

Curăţă, Doamne, toţi „tigrii" de pe faţa pământului, ca să ajungem şi noi odată la pace şi bunăstare.

Amin. A. Ţieranu.

Doamne ajută!

de: **Romulus Damian**

Un plugar vrednic din Răcăşdia aflând, — nu ştiu pe care cale, — adresa mea, îmi scrie o scrisoare plină de veneraţie la adresa apostolului luptător naţional d-l A. C. Cuza, caracterizând totodată profunda sa admiraţie şi stimă, pentru adevărul neprihănit şi învăţăturile hrănitoare din „SVASTICA BANATULUI", îndrumătorul muncii de oţelire naţională a sufletului şi îndemnătorul pumnului de fier de a lovi în oricine atingându-se de temeliile intereselor neamului întregit în hotarele sale naţionale şi fireşti.

Rugându-mă să îi comunic noutăţi din capitala ţării, — **în gazetele din Bucureşti nemai având încredere, toate fiind în contrazicere cu adevărata lor chemare, iar cele scrise de perciunaţi camuflaţi şi de uneltele lor „şabăş—goimi" în plină muncă de batjocurirea şi pocirea limbei româneşti,** — bucuros satisfac dorinţa. Cum însă noutăţile mele sunt de natură publică, iată-mă din nou bătând la porţile acestui ziar, de lumină şi de îmbărbătare naţională în lupta hotărâtoare de mâine ce se va da **între capitalul bănesc al jidanilor reprezentat prin partidele noastre politice şi între trezita conştinţă naţională" reprezentată prin Cuzişti,** solicitând ospitalitate.

Sacul meu e plin de noutăţi rele. Dintre toate cea mai rea e transplantarea certurilor, urei, pismei şi răutăţii dintre fraţi şi în sânul congresului naţional-bisericesc acum. Motivele duşmăniei se bazează pe ambiţii personale şi egoism păcătos, ascunse sub poftă de stomac lacom a pretinşilor conducători. E vorba cine să sugă mai mult din bugetul Statului, ortodoxii sau uniţii? Noi nu întrăm nici în aceste certuri, precum nu aprobăm nici pe unii nici pe ceilalţi, toţi fiind români din acelaş neam şi sânge iar bugetul trebuind să fie şi să rămână, al statului, nu azi al unui, mâine al celuilalt, partid politic. Iar în ce priveşte pe membrii congreselor bisericeşti, — preoţi sau mireni, — suntem de părere ca să numai fie plătiţi din banii poporului pentru câteva ceasuri de ceartă în loc de muncă constructivă, urmând ca acest serviciu, acordând membrilor o deosebită onoare publică să fie **făcut gratuit.**

A doua noutate tot aşa de rea e că, — după noul ziar al liberalilor „Omul liber", căci liberalii scot acum mereu la ziare noui, — botezându-le pe toate „independente" — spre a putea mai lesne înhama, astfel, oameni noui la părăsitul lor car politic prostindu-i prin aceste gazete, — d-l Sever Dan ar fi cheltuit 15 milioane de lei numai pentru plimbările sale în timp de un an de zile, cât a stat ca ministru al sănătăţii publice. Când te gândeşti că acest om, — şchiop de un picior dar şchiop şi de suflet românesc, căci e vândut jidanilor, ba sa mai înscris şi în lojă francmasonă (oameni blăstămaţi ce, slujind Diavolului şi jidanilor, aprind războaie între creştini, prăbuşind şi zălogind statele lor în vederea înfăptuirei marelui imperiu iudaic, căruia apoi să servească ca robi toţi românii şi creştinii), — încă e unul dintre acei care a strigat, 10 ani de zile, după „Legalitate şi Dreptate" pentruca apoi ajungând la putere să le calce în picioare, bătându-şi joc de oamenii ce l'au ales, şi dacă te mai gandeşti că acest mare viteaz de făgăduieli, în calitate de fost ministru al sănătăţii publice, în loc să plătească pe medici cu salar omenesc, în loc de a înzestra spitalele cu toate cele necesare boalelor şi bolnavilor şi în loc de a plăti ajutorul, de râsul lumii, invalizilor, văduvelor şi orfanilor de războiu, el cheltuia banii poporului plimbându-se, atunci înţelegem remuşcarea şi părerea de rău de azi a fiecărui om că n'a votat cu Cuziştii în ultimele alegeri, şi ne explicăm lesne convingerea lor, câştigată din adevărul nostru sfânt, asupra faptului că în ţara românească sunt oameni ce fiind la putere au furat şi înşelat atâta de mult, încât nu numai că confiscarea averei lor se poate executa fără nici o formalitate de lege iar ei băgaţi în teminţe, dar se poate chiar trece peste orice considerende nechemate a serba, cu noi, întroducerea a imediatei ordine, discipline şi cinste în toate straturile sociale, şi mai presus siguranţa trainică faţă de viermii ce rod, cu ajutorul partidelor politice, la temelia unităţii noastre naţionale.

O altă noutate rea e creşterea de subminare şi suspiciuni între d-nii Maniu şi Mihalache, în aşa proporţie, încât indignarea şi revolta câştigă tot mai multe tendinţe de despărţire. Să zice că în această neîncredere şi bănuială între naţionalii d-lui Maniu şi, zişii ţărăniştii d-lui Mihalache, — aceasta foarte aproape de planurile oculte a jidanilor prin adjutantul său, paiaţa politică Madgearu, zilele trecute a mai dat din avuţiile ţării jidanilor, creind astfel fonduri de zile negre pentru ei şi pentru a mai scădea din capitalul Brătienilor, — şi-ar fi vârât coada liberalii, cu scopul de a recâştiga terenurile de avuţie pierdute, spărgând unirea lor politică. Noi afirmăm că adevăratul autor al continuei înreciri de alianţă politică între aceste două grupări sunt conducătorii „Sanhedrin"-ului jidănesc în neîntrerupte raporturi cu salariaţii lor, actualmente miniştrii, **Răducanu şi Iunian, ce au mare influenţă asupra şefului de „Paie" Mihalache, cu care cred lojele francmasone că vor putea întroduce stăpânirea lor definitivă şi asupra României, pentruca apoi împreunând-o cu Rusia, condusă de jidani, să fie asigurată destrămarea unităţii noastre naţionale, pământul nostru sfânt, smuls din mânile noastre şi apoi înfăptuită munca jidanilor de a forma pe ruinile României marele lor imperiu iudaic dela munteIe Ural până la Tisa şi dela Marea neagră până la Marea baltică.**

Că dascălul Mihalache nu înţelege nimic din acest joc diavolesc, ne spune instalarea plutonierului său major Potârcă, — era să zic „Potârfă", — în fruntea pădurilor ţării peste naţionalul Dobrescu, omul d-lui Maniu, însărcinat cu toate treburile de Pădure în actualul guvern. Să înţelege dela sine că funcţionarii regăţeni îl lucrează pe Dobrescu, pe deoparte pentrucă nici azi nu-şi pot ascunde neîncrederea lor faţă de ardeleni, pe dealta sperând ca pe asemenea căi să ajungă mai repede la posturi pe care nu le merită, odată luând fiinţă noua lege: „Autonomia Casei Pădurilor", ce va arunca în braţele jidanilor şi ultima brumă de proprietate de păduri rămase românilor.

Dar nici d-l Maniu nu vede nimic, fiind legat la ochi de Francmasonerie, care l'a adus la putere cu ajutorul poporului pe care l'a minţit şi prostit în chip şi formă, prin gazetele ei, timp de 10 ani de zile, făgăduind marea cu sarea şi strigând mereu după „Legalitate şi Dreptate" prin gura conducătorilor partidului. Căci dacă d-l Maniu ar înţelege aceste planuri criminale, atunci ar fi trebuit să ştie că luând în mână frânele ţării, cel dintâi lucur ce trebuia făcut era reînsănătoşirea întregirei vieţii naţionale îmbolnăvită de 10 ani de zile de jidanii francmasoni prin celelalte unelte ale lor, pretinşii conducători liberali şi averescani, era reînviorarea „ideii naţionale", retrezirea „conştiinţei naţionale", refacerea „voinţei naţionale", şi reîncălzirea sufletului pentru oţelirea pumnului gata de a lovi în duşmanii ce, — ocrotiţi de legile partidelor politice, — pândesc viaţa românilor, întregiţi în hotarele lor după atâta răbdare de eroi şi suferinţe de martiri.

In loc de muncă, de înflorirea şi întărirea poporului român în moşia strămoşească, în loc de o siguranţă de rezistenţă faţă de valurile de furtună îndreptate cu furie clocotindă asupra pământului nostru sfân, din care ne încălzesc sufletul părinţii noştri, ne întăresc inima românească moşii şi ne înarmează gândirea şi mâna strămoşii noştri, d-l Maniu a preferat, — desigur îndemnat de spiritul său rău, Alexandru Vaida, vândut jidanilor şi cu capul şi cu picioarele, — drumul ce, împerecheat cu al lojelor francmasone, îi oferă formarea de capital bănesc pentru partidul său.

Iată sorgintea schimbării tuturor legilor votate de trecutele guverne, liberali şi averescani, iată isvorul de înăsprirea urei şi certurile dintre partidele politice iată de unde începe slăbirea românilor pe toate căile, îmbogăţindu-se toţi jidanii şi străinii, şi iată cauzele boalei de care suferе ţara.

Evident că din această nenorocire nu ne poate scăpa decât o viaţă de suflet naţional neprihănit, ce stând deasupra partidelor politice, — Cuziştii, — şi ce neavând a se teme de nimeni, decât numai de D-zeu, sunt azi pe drumul ce omoară pe orice duşman al neamului românesc, ce sugrumă orice viaţă de lege folositoare numai partidelor politice, ce pedepseşte fără milă orice înşelăciune şi furt ce oţeleşte caracterele naţionale şi voinţa de cinste strămoşească, ce înaltă moravurile şi ce încălzeşte, în fiecare român dorinţa de fier de a face din România întregită glasul de care să se cutremure şi duşmanii săi cei mai îndepărtaţi, auzind că şi-a încleştat pumnul zicând:

„Doamne ajută!"

Romulus Damian.

Neamul ales sau bieţii Jidani

de: **Ghiţă Observatoru**

(Continuarea 4-a)

Dupăce stoarce valuri de lacrimi pentru abisul durerilor fraţilor săi, rămânem extaziaţi de purimul ce-l pot oferi în cinstea sa, cei jăfuiţi, mutilaţi şi cravaşaţi de Românii mizerabili.

Nu s'a interesat Albert Londres, câţi Români din Ţara Românească „în toată săptămâna, la aceeaşi zi, la aceiaşi oră" îşi **pot permite luxul unei mese de Sabbat?... In popria lui ţară, îşi încărunţeşte înainte de vreme tâmplele apăsate de necaz, işi udă cu lacrimi pâinea amară, câştigată cinstit, cu sudoarea frunţii sale. Aceasta e viaţa şi bucuria lui, pân' ce-l înghite pământul. Iertător şi răbdător este şi aceasta îl va pierde,**

Credem pe Albert Londres că „jidanii voiesc să facă parte din statul român!" **Nici unde pe lume, trântorii tăiaţi imprejur, nu găsesc albine mai oarbe, cari să-şi lase mierea — produsul muncii lor de sclavi — pe mâinile şi grija paraziţilor, ca'n Ţara Românească! Aici vor ei să-şi facă Palestina lor, căci la cea adevărată, ne-o spun tot prin Albert Londres, nici unul de-aici nu voieşte să audă. La poalele Carpaţilor, de-alungul câmpiilor mănoase, voieşte Izrael să-şi împlânte stâlpul, în inima românului, pentru a-şi înălţa** „Căminul Naţional".

La Oradea coşerul „Nagyvaradi Naplo" şi-a exprimat credinţa pentru zidirea statului Român. La Timişoara la Cluj, Maramureş, Cernăuţi, Chişineu, Budapesta, Viena, Zürich, Paris, Londra, Berlin, New-York... — „**în fiecare săptămână, la aceeaşi zi, la aceiaşi oră, Izrael" în româ**neşte, ungureşte, germană, rusă, franceză, engleză, cântă acelaş faimos cântec: **„România barbară, necinstită şi murdară; România plină de neciopliţi... acolo am vrea să fim cu toţii uniţi"... „o rasa mea"**. Cine ne împroască în maculaturele lor, în toate limbile planetei, cu toate grosolăniile lumii? — **„Izrael, împrăştiat, dar totdeauna unul!"**

*

In Basarabia.

— „Şalom"!

— „Şalom"!

„Ben şi un altul se îmbrăţişează în gara din Chişineu. Ar trebui să-i vedeţi. Când spunem de cineva c'a roşit gândim la faţa sa. Un jidan care roşeşte, trebuie să roşească sub unghii, într'atât numără mâinile sale în manifestarea sentimentelor.

Ajunserăm în Basarabia. Omul ce ne aştepta îşi spunea net toate părerile asupra rasei jidoveşti din această ţară. Pieptul nu-i era înfundat; se ţinea drept, umerii făloşi, cu privirea ageră. Traversând străzile nu se uita chiorâş în toate părţile, grăbind pasul. In cap avea o caschetă. E îmbrăcat într'o veste din piele, şi când îşi punea mâinile în buzunar,

simţeşti că un necurat. pentru el nu-i mai o fantomă, nurtătoare de catastrofe.

Ii un Haluz, un pioner din Palestina.

Intrăm în oraş.

Pe firmele magazinelor, aceleaşi nume ca pe firmele din Whitechapel, Munkacevo, Oradea-Mare.

Pionerul e în misiune. El este aici de două luni şi va pleca la Ierusalim peste alte trei. A venit să aducă noutăţi din Patrie.

Lumea într'o zi, a văzut apariţia Junilor-Turci, răsturnând tradiţiile; eu văd primul Junc-Jidan.

— Noi suntem 160.000 de aceştia, răspunse el mândru.

Mergem. Ne conduse la el.

— Şi eu am purtat favoriţi dragă domnule! Am fost crescut într'o Jeschibah (şcoală ortodoxă jidovească).

Iată casa sionistului. Deasupra patului său portretul lui Teodor Herzl.

Pionerul scoase din buzunar un carnet subţire, bine cartonat; îl puse lui Ben sub nas. Il întoarse şi-l reîntoarse. arătându-i de mai multe ori cele două feţe. Era un pasaport. Frontierele se pot din nou deplasa, el nu vi mai fi supus rus, supus polonez, supus român sau chiar ungur, de care Herzl totuş a fost. El este acum cetăţean, cetăţean palestinean.

— Cetăţean jidan, precizează el, ca şi pentru a înlătura din mintea noastră şi ultima umbră. Şi tu, spuse el lui Ben, tu eşti totdeauna, un supus, un sclav.

Ben se apără, el e jidan. El face parte din cei 180.000 de jidani din Cehoslovacia, cari s'au declarat jidani.

— Tu eşti jidan din milă. Tu trăieşti sub drapelul altora.

— Şi eu mai adaug spusei că el ar prefera să vină la Paris, decât să meargă la Ierusalim!

Pionerul îl lovi din greu c'un pumn amical pe umăr. El deschise să o valiză. Fotografii! albume! un steguleţ Ib şi [illegible] o cântare având titlul: Hatikwah.

— Speranţă! traduse

Era imnul naţional:

Atât cât în fundul unei inimi
Un suflet jidan va vibra,
Şi spre Orientul îndepărtat
Ochii noştrii vor căuta Sionul
Speranţa noastră nu va fi moartă
Vechea speranţă
De a reveni în ţara strămoşilor
Unde David locuia.
Atât cât lacrimile ochilor noştri
Vor curge ca şi ploaia ..
Atât cât apele Iordanului
Vor izvorî din Tibru
Atât cât zidurile mult iubite
Vor apărea dinaintea ochilor noştri,
Atât cât ochiul se va mulţumi
Dinaintea ruinelor unui Templu,
Ascultă, frate în exil,
Vocea unuia din profeţii noştri:

Numai cu ultimul jidan,
Va muri ultima speranţă.

Emoţia lui Ben era grăitoare. Ea îi înghieţă un moment privirea. A recitit imnul scris în ebraică. Apoi depuse foaia, devotat, pe o masă.

— Iată drapelul, zise Alter Fischer, pionerul.

In vreme ce noi îl examinam·

— El fâlfăie pe balcoanele din Tel-Aviv în zilele de serbătoare. El e în fruntea cortegiilor. pe primărie, pe gimnasele noastre. Am auzit ridicându-se spre el un strigăt, cel port încă aici (îşi atinse inima) un strigăt de necrezut, un strigăt pe care tu nu l-ai auzit niciodată. cum şi alţii, milioane ca tine. un strigăt care n'a fost slobozit de douăzeci de secole: „Trăiască jidanii"!

Ben instinctiv se uită împrejurul lui.

— Acolo, se deschid ferestrele când se strigă acestea şi tu, tu vezi! Trăiască jidanii, Domnule, pentru unul care n'are în urechi, decât „moarte jidanilor!" aceasta provoacă o revoluţie în suflet. Rabanii miraculoşi cari au văzut scoborând pe profetul Ilie, n'au putut simţi astfel de turburare.

Alter Fischer avea 28 de ani. El nu părea numai ars de focul sionismului, şi şi legat amuros de apele lacului Tibrului El surâdea noului om, ce el devenise. Deschise cu multă dragoste un album.

— Uitaţi-vă; aici, ce se vedea în 1910? O dună. Şi aici îi Tel-Aviv! Iată strada Herzl, şoseaua Rotschild, strada Max Nordau, gimnazul primăria casinoul, sinagoga, deunde poţi vedea marea, de-asupra tuturora! Se construieşte un teatru, care va fi magnific. Ah, ce frumos e la noi!

— Ce aşi venit să faci aici Domnule Fischer!

— Am venit să arăt aceste lucruri celor tânări. Izrael a făcut un miracol careşi vizibil, carel poţi atinge, Eu sunt una din vocile miracolului. Ar trebui Palestinieni, în toate colţurile lumii, unde se scâncesc jidanii.

Alter Fischer, pionerul, nu era născut în Basarabia, ci în Ucraina. In anul 1919 el avea 18 ani.

— Locuiam la Jitomir ..

Jitomir în istoria pogromurilor, e un nume ilustru.

— Am văzut toate. Au uitat să mă omoară, iată deca sunt acum aici. Adecă doui cozaci s'au repezit spre mine spre a mă străpunge, dar alţi patru jidani se iviră înaintea lor. Au pierdut timp pentru asasinarea acestora. Eu am fugit spre cimitir Noroc că n'am rămas acolo. Puţin în urmă, au măcelărit pe toţi cei ce i-a găsit ascunşi în camera mortuară.

In această epocă. eu eram un jidan-găinar. Puii, raţele, se lasă să trăiască în jurul fermelor. Apoi, într'o bună zi, le prind, fără să se ascundă, dau drumul la sânge. Sângele răspândit nu cade pe nimenea. Operaţia e legală. M'au învăţat mai întâiu, acolo, de a mă ţine drept. Ţin'te deci drept, Ben!

(Va urma)

Scrisoare din Franţa

In Vest nimic nou?

Acum câteva luni când a apărut cartea lui Eric-Marie Remarque: „Pe frontul de Vest nimic nou", ea a fost bine primită de publicul cetitor şi de majoritatea criticilor O dovadă a succesuluie, că a fost tradusă în câteva luni dela apariţie, în vr'o 20 de limbi. Ne-am mai dat înainte şi în special după Remarque şi alţi scriitori germani serieri în legătură cu războiul. (Renn Glaeser Johannsen, Schneeberger, Naegelen). Ce a determinat acest potop de proectile tipărite? Invidia succesului, pofta de câştig sau oroarea de războiu?

S'au mai scris şi în româneşte lucruri despre războiu; scrieri cu reale valori literare sau note zilnice sincer redate — Cornea Lt. Costăchescu Bâgulescu, Arhiv'ald V. Serdaru, chiar şi L. Rebreanu. Cezar Petrescu. Fiindcă autorii sunt... români, să zicem că scrierile lor, n'au fost la înălţime. Dar în franţuzeşte iar au scris despre grozăviile războiului Dorgel,s Duhamel, Galtier-Boissiére, Barbusse etc. Toate aceste scrieri însă, n-au urmărit nimic special, decât a reda în tablouri nu ararezori măestrit zugrăvite, o parte din grozăviile războiului şi problemele ce-au fost puse în acele circonstanţe. In „Pe frontul de Vest nimic nou" — „mânia stomacului a dictat paginile cele mai crude" zice ziaristul francez Remy Anselin, de-aici şi „caracterul de un realism net pornografic". O parte din critici spun că, încă neatinsul succes al lui Remarque, se datoreşte aproape exclusiv reclamei, abil făcută, încă înainte de apariţie, de editorul cărţii

S'a tradus şi în româneşte acest „succes" al librăriilor. Volumul a avut pe lângă public aceeaşi trecere ca şi aiurea criticii noştri s'au exprimat în mod favorabil asupra lui Remarque. Lumea a rămas doar mirată de atitudinea scriitorului V. Crainic, care contestând valoarea literară a volumului, atacă şi tendinţa lui spre pacifism. Adică a spus că noi nu putem rămâne cu mâinile în sân, să glorificăm pacea, pe când vecinii din jurul nostru îşi înarmează braţele şi suflă prin goarna minciunei, luând forţe false şi dorinţe absurde. A fost prima apreciere justă, ce am cetit-o.

Unii glumeţi au mers până acolo ca să-l propună pe Remarque ca reprezentant al Germaniei pentru **premiul Nobel 1929**, pentru care premiu concura şi marele scriitor german **Th. Mann.** (Acest din urmă l-a şi obţinut).

Şi acum să vedem cărui scop binecuvântat serveşte cartea lui Remarque. Cu data de 14 Noemvrie 1929, tot aşa de renumitul ziar comunist din Paris „L'Humanité" începe publicarea în foileton a odelor pacifice, în caractere războinice „Pe frontul de Vest nimic nou". Cine e autorul acestor pagini pătate de sânge, de puroiu şi noroiu"? E **demascatul dezertor depe front**, care ca să-şi ascundă trecutul **şi a împrumutat alt nume:** este cel ce şi-a călcat jurământul, s'a sustras dela datoria de a combate cu „cei din faţă" indiferent cine au fost aceştia. Cine sunt redactorii dela „L'Humanité"? O seamă de alţi dezertori şi trădători în frunte cu Cachin, prinşi la masa redacţională **din mila amnistiei.** Aceşti fluerători apreciază acum „opera" lui Remarque:

„Din aceste pătrunzătoare pagini povestite de un luptător german iasă ura de războiu a celor ce-l provoacă.

Lucrătorii le vor citi cu pasiune şi-şi vor aduce conclusiile lor, cele ale **Partidului Comunist.** Iată Remarque „din pofta de a vâna gloria, cum ajunge dela premiul Nobel, la foiletonul din L'Humanité". Deci împărtăşeşte pe deplin murdăriile bolşeviste şi vrea să dea lecţii de conduită popoarelor.

Războiul a fost o absurditate pentru brutele ce n'au putut să-şi ajungă scopul. Acum dureăce au pus stăpânire pe marea întindere a Rusiei, voiesc la fel să distrugă şi în celelalte ţări: Biserica şi Armata. Cartea lui Remarque este pentru distrugerea militarismului. Alte tipăriturî şi alte mijloace lase, lucră paralel cu ea şi pentru distrugerea bisericii.

In inimile mult umane, a celor ce au luptat pe frontul românesc, **n'a fost ură contra dusmanului.** N'a fost dorinţa de a necinsti femei, otrăvi copii. împuşca bătrâni. Au suferit cum litera tiparului nu poate povesti. **Au avut singri vis** — mare ca şi faptele lor — **să scape din lanţurile robiei milenare, pe fratele ce printr'o ironie a soartei, nu** odată lupta contra lui...

Uniţi azi cu toţii sub acelaş cer senin, să ne înarmăm braţele din isvorul culturei, ca să putem fi pregătiţi PE TOATE TERENURILE în cazurile de furtună.

Ghiţă Observatoru

Catre on. abonaţi

Suntem la finea anului al treilea, dela apariţia gazetei noastre şi cu durere trebue să constatăm, că peste o mie de abonaţi, nu au plătit nici un ban abonament, în acesti trei ani.

Apelăm deci la sufletul românesc al restantierilor să binevoiască a plăti măcar numai o parte din datoriile lor fiindcă criza financiară apasă greu si asupra noastră. Gazeta ne costă mulţi bani. Plătiti-o în rate mai mici şi nu aşteptati să se adune sume mari. Dar plătiti ceva!

Aducem toate jertfele posibile ca s'o mentinem şi pe mai departe. Ea va apare neîntrerupt, fie ce o fi, dar asteptăm. că creştinii noştri să recunoască marea ei importantă naţională şi să-şi facă si ei datoria fată de ea, precum si ea luptă în interesul TUTUROR românilor. Ea TREBUE SĂ EXISTE, în interesul demnităţi noastre naţionale.

Jidanul bani mărunţi nu are.
Sărăcia lui: bancnota mare.

Caftanul nea furat argintul,
Grâul, vitele, vestmântul
Şi am rămas săraci şi goi,
De latră câinii după noi.

Talmudul

(Urmare).

In zi de sărbătoare nu este permis să te sui în copaci, să călăreşti pe animale, să înoţi în apă, să aplauzi cu mâna, să faci dreptate, să cununi să te culci cu cumnata ta, să jertfeşti sfinţilor, să faci promisiuni de valoare, să alungi pe cineva etc.

Dacă vaca cade în groapă împreună cu viţelul, atunci vaca se scoate din groapă şi se taie, iar viţelului îi arunci fân, ca să nu piară de foame. Rabinul Iehoma zice că omul să lucreze cu viclenie: să tragă vaca din groapă, ca s'o taie apoi şi viţelul şi să facă ce vrea. (Va se zică, să înşeli chiar şi pe Dzeu).

Pagina 39 b) zice, că fântâna este o avere fără stăpân. De aceea jidanii nu fac caz din otrăvirea fântânior, cum se va vedea mai târziu.

ROS-HASANAH
(Anul nou)

Jidanii numără anii în diferite feluri. De exemplu, anul regal, începe cu luna Nisan, anul calendar cu Tisri etc. Despre aceasta se scrie pe lung, la începutul cărţii iar pe pagina 4 se înşiră pedepsele pentru cei cari nu le respectă. Aceste pedepse trec şi asupra soţiilor; de exemplu, dacă soţia moare sau dacă pretinde să-i plătească datoria şi el nu ar avea bani etc.

Pagina 8. a) şi 11. a) afirmă, că lumea s'a făcut în luna Tisri. (De două ori se repetă aceasta afirmaţiune cu toată precisiunea şi exactitatea informaţiunilor din „Adevărul", „Dimineata", „Lupta" etc) Tot cu aceasta precisiune se afirmă, că Adam şi Eva s-au făcut şi au murit tot în aceasta lună. Isac s'a născut în ziua de „pesah" (paşti), în ziua anului nou au fost însărcinate Sara. Rachela şi Anna şi în aceasta zi a scăpat Iosif din închisoare. Rabinul Iehosua (tot cu aceasta autoritate şi precisiune cuşer) afirmă, că toate acestea s-au întâmplat în luna Nisan. Acesta, la pagina 11. b) afirmă, că pe timpul lui Noe, oamenii s-au stricat foarte, de aceea Dzeu a luat două stele din „carul mare" (între stele" carul cu boi) şi atunci a venit potopul.

Pagina 16. a) Rabinul Abahu întreabă: pentru ce se sufla la anul nou în corn de berbec? Pentrucă Dzeu a spus: Suflaţi în corn de berbec, ca să-mi aduc aminte de Isac, care a vrut să se jertfească pentru mine şi să cred. că pentru voi a vrut să se jertfească (Va se zică, Iehova vrea să aibe iluzii deşarte. El pe sine se înşală).

Rabinul Isac zice, că la anul nou, dacă nu se suflă în corn, atunci acel an va avea un sfârşit rău, pentrucă totul s'ar nimici de pe lume. Tot acesta afirmă, **că schimbarea numelui, nimiceşte toate pedepsele.** (De aceea îşi schimbă jidanii numele din Katz în Dobrogeanu etc.)

Pag. 17. a) Rabinul Iehosna a fost greu bolnav. L'a cercetat rabinul Papa şi văzându-l pe moarte, a dispus să i-se facă haine de moarte, Rabinul Iehosna s'a vindecat şi Papa nu a mai cutezat să vină în faţa lui.

In pagina 17. b) cetim că Dzeu şi-a pus „dales"-ul, când a învăţat pe Moise să se roage lui.

Pag. 19. b): In cele 28 zile ale lunei Adar, jidanii primesc veşti bune, adecă: să se ţină mertiş de Talmud. Guvernul grecesc a început să prigonească pe jidani, pentru Talmud, tăiere împrejur şi serbarea sâmbătei. Ce au făcut rabinul Iehuda şi tovarăşii săi. Au cerut sfat dela o matroană romană cu mare trecere în cercurile conducătoare. Aceasta i-a sfătuit să facă larmă noaptea. Jidanii au ascultat şi au scăpat de persecuţii. (Aşa fac şi astăzi: ei jefuiesc şi tot ei ţipă, că sunt persecutaţi).

Aflăm o mică înşălăciune pe pagina 20. a). Este cunoscut, că jidanii în fiecare an trebue să meargă la Ierusalim la serbarea paştilor. Dacă anul a fost slab, atunci pelerinii au sosit cu buzunarul gol. Aşa s-au ajutat, că simplaminte au exclus luna Adar şi au dublat luna Ve-Hadar şi aceasta s'a motivat cu scuza, că „martorii" nu au văzut luna nouă. Despre aceasta rabinul Iehosua zice, că se pot influinţa „martorii" ca să nu vadă luna nouă. Rabinul Dimi numeşte aceasta procedură, de mincinoasă — şi a avut dreptate — dar jidanii pe Iehova l-au ascultat, de aceea nu se poate da nimic pe numerarea anilor jidoveşti.

Pagina 22, a) spune, că pentru înţelepţi s-au făcut 50 de porţi pe lume, care sunt păzite de

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Strigătele voastre...

Strigătele voastre le-auzim noi, fraților!
Știm noi că se'ngrașe gluma blestemaților:
Vântul desnădejdii bate'n toate satele,
Cel fără de minte își înjură fratele.

Ne bârfesc străinii de prin toate țările
Că roșește cerul auzind ocările;
Rele, tot mai rele, se adună știrile
Și străinătatea crede clevetirile.

Dar durerea țării și-a trăit ieri clipele:
Cerul cel de plumb i-a'ngreunat aripele
Și din depărtări strămoșii vin ca îngerii,
Vin, s'alunge ura de pe valea plângerii!

Ura, dintre frații ce'și pierdură mințile
Și nesocotiră lesne rugămințile
Lumii sărăcite, supte de durerile
Patriei slăbite ce'și pierdu puterile.

Dimitrie Stănculescu

Informațiuni

† Mihai Gașpar. A încetat din viață Mihai Gașpar, protopop ort. rom. în Bocșa-română și deputat național-țărănist, de Căș.

A fost un scriitor cu bună reputație și aderent constant al lui Maniu. **Moare în sanatorul Doctorului Diel, din Timișoara,** de „boala de zahăr“ (diabetis).

Se vede că nu a prea avut încredere în medicii români.

Dzeu să-l ierte.

In locul de deputat, devenit vacant va fi candidat, după toate probabilitatea. d-l A. C. Cuza, președintele suprem al „Ligei Apărării Naționale Creștine“.

Mai catolici, ca Papa. Direcția generală C. F. R. a d-lui Vidrighin, a dat un ordin circular prin care interzice strict cheferiștilor să facă parte din organizații politice. Drepturile lor politice să le exerciteze numai la alegeri In colo nu au voie să figureze în nici un partid nici să participe la întruniri politice.

Această procedură dictatorială a d-lui Vidrighin, are la bază marea dragoste a cheferiștilor față de guvernul care îi dă lui Vidrighin 4 milioane lei l afă și pe ei îi lasă să tânjească în mizerie.

Urât se va răzbuna această măsură asupra celora cari o aplică.

Camera de comerț ține în ziua de 29 Nov. c. la ora 3 p. m., o ședință a consiliului său de administrație, în care se va alcătui bugetul anului viitor.

D-l Dr. Cassius Dobrin, a fost numit jurisconsult al C. F. R., pe lângă direcția din Timișoara.

Congresul bisericei ortodoxe sub prezidența Patriarhului Miron a adus grave învinuiri guvernului actual, pe care-l acuză, că privilegiază pe uniți față de ortodoxi.

Moriț, a murit. A murit și Moriț Blank, marele banchier, care a închiriat partidele dela noi. Aristide Blank trăește și se îngrijește să nu sufere jidanii nici o pierdere.

Moriț s'a dus! Cei mulți înainte.

Oi vei, ghivalt! Un arab a împușcat pe primul procuror jidan, din Ierusalim. Din nenorocire nu l-a nimerit bine, vulnerându-l numai ușor. Atentatul l-a comis din răzbunare asupra jidanilor din Palestina.

O demonstrație comunistă în Chișinău. Organizația comunistă din Chișinău, a convocat o adunare, fără a cere autorizația polițienească. La adunare au venit 2000 comuniști, cari au demonstrat în mod violent contra guvernului pe străzile orașului.

Poliția și pompierii au împrăștiat pe manifestanți, dintre care peste 200 au fost arestați.

Se vede clar. că asemenea demonstrații numai acolo se pot face, în România, unde locuesc jidani mulți. In Chișinău trăiesc 70.000 jidani.

D-l dr. Aurel Cândea a fost delegat în postul de secretar general al despărțământului sănătății publice. Postul de director al spitalului de stat, îl menține și pe mai departe.

Cancertul Crucii Roșii în Palatul Cultural. Miercuri în 20 Nov. c. Soc. de Crucea Roșie, a ținut un frumos Concert în Sala Palatului Cultural. Programul serbării a fost alcătuit din bucăți bine alese. Corul stud. în Teologie a executat bine Concertul religios „Tie“ de Vorobchievici, sub conducerea prof. Ioan Lipovan. Primul debut al tenorului Popescu a fost primit cu multă căldură. Cel mai bine reușit punct a fost cântările executate de corul elevilor militari T. T. R. de sub măiastra conducere a tinerului, dar apreciatului profesor Octavian Pipovan care a dat dovada a fi unul dintre cei mai buni dirijori ai orașului nostru. Reg. 93 inf. poate fi mândru cu un astfel de cor, care Miercuri seara i-a făcut cinste, fiind la înălțime, datorită activului prof. Oct. Lipovan, primit cu multă simpatie. D-l Lipovan promite foarte mult, ceeace ne bucură.

Regretabil este însă faptul, că și de data aceasta publicul românesc n'a răspuns la Chemarea Crucii Roșii, ne luând parte la un Concert cu'n program atât de bine alcătuit, și păcatul e că nici autoritățile n'au ținut de cuviință să participe la o acțiune românească. Și atunci ne mirăm de ce nu progresăm? In schimb atât publicul românesc cât și autoritățile au fost foarte frumos reprezentate la reprezentațiile teatrului evreesc. Rușine celor ce au ținut să încurajeze și să ajute pe acei cari nu urmăresc de cât prăbușirea Statului Român. Cu atât mai dureros este prezența unor autorități la astfel de spectacole, și mai ales că aceleași persoane fac pe filantropii și pe bunii români, remarcându-li-se absența la vreo manifestație românească. Morminte frumoase pe din afară și înăuntru pline de necurățenie! **Horia Vișciu.**

Corbii și hienele. Au sosit haimanalele internaționale vagabonde să ne controleze și spioneze țara. Procurorii tuturor dracilor se prezintă la noi în sute și mii de feluri și sub tot atâtea titluri frumos sunătoare, vin să afle cadavrul pentru a se gosti din el. Îi cunoaștem prea bine, fie mascați cât de rafinat. Știm că sunt emisarii francmasoneriei jidovești, trimiși cu scopul de a sămăna sămânța anarhiei, pe toate terenurile vieții publice. Sunt corbii și hienele ce se adună la miros de cadavru. Ce miroasă a descompunere la noi? Partidele politice, pe cari corbii și hienele proaste le confundă cu țara noastră.

Când un necunoscut intră în satul tău române, nu te prinde în vorbă cu el. Nu-i spune nimic, pentrucă se poate să fie unul dintre aceia cari au venit să ne submineze țara. Nici în trenuri nu vă plângeți străinilor ci vorbiți numai cu românii pe cari îi cunoașteți. Să vadă străinul, că românul își iubește țara și neamul și nu este a se confunda, cu politicianii cari ne fac de râs.

Poporul român este viguros, sănătos și iubitor de țară, dar sărăcit din cauza nepriceperii politicianilor, cari ne fac de râs și din cauza jidanilor, cari ne-au jefuit de toate.

Aceasta spuneți-o străinului, ca să-și informeze stăpânii, că românul nu se poate purta de nas cu minciuna și, că este conștient de datoria sa.

Onor. abonați

sunt rugați a achita abonamentul

Biroul „CONCORDAT“ București II, B-dul Basarab No. 48; Autorizat de Tribunal, execută conștiincios orice chestiune administrativă, comercială, financiară, etc. etc. Mijlocește orice afacere în Capitală. Onorar după tarif și învoială. Adaogați marcă de răspuns, la orice scrisoare.

Alegerile președintelui republicei Mexico au trecut. Ales a fost Pascal Artir Rubios, cu 1.300.000 voturi.

In campania electorală s'au înregistrat 10 morți și 25 grav răniți.

Să mai zică cineva, că numai în România se fac alegeri „libere“.

Deschiderea stagiunei teatrului de vest la Arad. Sâmbătă seara s'a deschis în sala teatrului orășenesc, stagiunea de iarnă a Asociației teatrale „Vestul Românesc“.

Cu acest prilej s'a reprezentat drama istorică „Aripi frânte“ de A. Hert și „Anuța“ comedie în 4 acte de Lucreția Petrescu.

In drama „Aripi frânte“ care e povestea lui Ștefan fiul lui Petru Șchiopu, ce trăia exilat în Tirol, la curtea lui Kubach, care scapă dintr'un complot urzit contra lui de domnitorul Moldovei, moare de tuberculoză. Cămărașul Ion îi aduce vestea, că Rudolf îi dă promisiunea de a ocupa scaunul Moldovei, ceeace ceruse Mihai Viteazul.

Nu mai puțin bine o fost interpretată comedia „Anuța“.

Interpretarea acestei comedii a fost la înălțimea tuturor așteptărilor. De data aceasta artiștii acestei Asociații tinere au dat încă odată dovadă de a putea fi numărați printre artiștii noștri de talent.

Crescută la țară „Anuța“ după moartea femeii care a îngrijito, se re'ntoarce în casa mamei sale, care nu o primește cu prea multă bucurie. La un moment dat „Anuța“ se vede lipsită de dragostea maternă și în mijlocul unor afecții, searbede și mincinoase. Singurul care i-a arătat o adevărată prietenie este Șasa Cristoveanu, în casa căruia se refugiază „Anuța“. Devotamentul cu care „Anuța“ îl înconjoară pe acest bătrân bolnav, îl hotărăște pe acesta s'o mărite cu „D-l învățător in Domnești“ pe care „Anuța“ îl iubise în taină. Impresionat de dragostea acestui tiner față de „Anuța“ Cristoveanu le înlesnește căsătoria.

D-l director al teatrului de vest Cosma, a declarat presei locale, că în repertoriul acestei stagiuni, sunt următoarele piese: „Akim“, „Noaptea furtunoasă“, „Haidelbergul de altădată“, „Mușcata din fereastră“ etc. Dintre piesele clasice „Phedra“, „Avarul“, etc.

D-l Cosma a mai declarat, că marii artiști A. Demetriad și C. Notara au primit cu bucurie invitația de a juca cu acest ansamblu.

Faceți ca „Svastica Banatului“ să se citească în straturi cât mai largi!
Sprijiniți pe toate căile acțiunea noastră!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Moise, afară de una. Aici cetim că jucătorii de table, uzurarii, speculanții fructelor de 7 ani, sclavii și femeile nu pot depune ca martori în față judecătorilor. Un lotru însă poate fi martor în chestiuni familiare. (Admirabilă judecată!)

Urmează apoi un tratat lung despre „luna nouă“ și despre ascultarea „martorilor“, cari au văzut-o. Anume, cei cari o văd, trebue să anunțe pe rabini. In baza spuselor „martorilor“ se anunță apoi oficial, ivirea lunei și a zilei de sărbătoare. (Nostimă astronomie cușer).

Textul următor vorbește despre cornul de berbec și felul cum sesuflă în el.

Pagina 31. a) spune, că lumea va exista numai 6000 de ani (adecă peste 296 ani se prăpădește pământul). Nimicirea pământului va dura 1000 de ani.

Rabinul Abahu zice că îngerul de serviciu a întrebat odată pe Dzeu, de ce nu cântă jidanii în ziua lungă și la „Anul nou“, iar Dzeu a răspuns: In aceste zile nu se cuvine să se cânte, când regele șade pe tron și ține cartea jidanilor vii și morți în fața sa.

In pagina 33 a se zice că fiecare om are voie să sufle în trâmbiță, chiar și femeile și copii.

In ziua „anului nou“, luna se ascunde.

La „anul nou“ jidanii rostesc diferite rugăciuni în care doresc toate cele rele asupra „goi“-lor. Cu aceste „rugăciuni“ ne vom ocupa într'un capitol special.

TANITH.

Incepem la pagina 3 b, unde rabinul Iehosua zice cu mândria, că precum lumea nu poate exista fără vânturi, așa nici fără jidani nu poate exista.

In pag. 4 a, rabinul Semuel descopere o mică greșală de formă. la servitorul lui Avram, care s'a rugat astfel: despre aceea fată, cărei eu îi voiu spune: apleacă-ți vadra (Gen. 24. 14). După dânsul, fata ar fi putut fi oarbă sau șchioapă. Și Saul a comis o greșală, când a spus: Bărbatului, carel va bate pe cutare, îi dau fata mea de soție. Acest bărbat ar fi putut să fie și un sclav sau bastard. (Astfel rabinii „infalibili“ și „sfinți“. mereu critică greșelile lui Dzeu, cuprinse în textul „Torei sfinte“ și dată lor chiar de Dzeu. Aceasta vine de acolo, că ei se cred egal de înțălepți cu Dzeu).

In pagina 5 b se află o răstălmăcire a „Torei“: Rabinii Nachunann și Isac. au șezut la masă. Atunci Nachunann a cerut lui Isac, să-i povestească ceva. Aceasta a zis: în timpul mâncării nu estet bine să vorbești. pentrucă mâncarea ți-ar putea ajunge în trahea. Când au terminat mâncarea, rabinul Iohanan a „dovedit“ imediat, că Iacob n'a murit, ci trăiește și astăzi. Rabinul Isac a spus, că omul, care spune numele Rahab imediat are poluție. (Rahab a fost o femeie frumoasă). La aceasta Nachunann a răspuns: Eu am pronunțat acest nume și nu mi s'a întâmplat nimic. Isac a replicat: numai accia. cari o cunosc bine pe Rahab. (Admirabilă „teologie“).

Pagina 7 a. Rabinul Chanina, raportează, că a învățat multe dela învățătorii săi, dar mai multe a învățat, dela învățăceii săi. (Deci și Iehova are să învețe dela învățăceii săi: dela rabini. Cuminte e Dzeul jidanilor).

In pag. 8. b, cetim: Pe vremea rabinului Semuel a bântuit ciuma și foametea. Astfel au zis ei: Ce să ne facem? Să te plângi, pentru două nenorociri, aceasta nu se poate; mai bine să plângem pentru ciumă și să suferim foamea. Samuel a făcut opinie separată zicând: mai bine să plângem foametea, pentru că Dzeu dacă ne dă de mâncare, numai celor sănătoși dă.

Pag. 9. b, zice, că rabinul Ula a mers odată în Babilonia și văzând nori negri pe cer a spus: împachetați treburile voastre, pentrucă vine ploaia. Când însă nici decum n'a văzut să ploaie, a zis: pre cum mințiți voi, babilonienii, așa însală și ploaia voastră.

Această carte foarte mult se ocupă cu ploaia și cu cauzele și însemnătatea ei. Se zice, că apa mărilor evaporează și prin nori se strecoară și își pierde conținutul de sare, apoi cade la pământ.

Mai întâiu s'a creiat țara lui Israel apoi lumea întreagă. Țara lui Israel. însuși Dzeu o udă. celelalte țări le udă un delegat al său. Țara lui Israel capătă

INFORMAŢIUNI

„Cuziştii", din Austria. In ziua de 27 Nov. c. studenţimea naţionalistă, dela universitatea, din Viena, a ţinut o adunare generală, sub prezidiul rectorului universităţii. în care au cerut să se legifereze „numerus clausus" faţă de jidani.

Aceasta în Austria.

La noi, rectorii jidoviţi ai universităţilor nu se aşează cu studenţii la masă, pentrucă se tem că se supără jidanii pe ei.

Din Palestina. In oraşul Iaffa, arabii au atăcat din nou pe jidani.

Convocare. Partidul Ţărănesc de sub şefia d-lui Dr. NICOLAE LUPU, invită pe membrii săi credincioşi la o consfătuire ce va avea loc în ziua de Sfântul Nicolae, Vineri 6 Decembrie 1929, ora 11 dimineaţa, în localul fabricei de bere din Timişoara.

La ordinea zilei va fi: 1. Programul şi statutele Partidului Ţărănesc de sub şefia d-lui Dr. Nicolae Lupu. 2. Prezentarea noui-lor membri, 3. Stabilirea definitivă a cadrelor 4. Scoaterea unui ziar de propagandă. **Adrian Brudariu.** preşed. pt. Banat al Part. Ţărănesc.

Mişcarea cooperativă şi culturală în Banat. Duminică 24 Noembrie a. c. în comuna Urseni, a avut loc o frumoasă manifestaţie culturală şi economică Românească.

Din îndemnul d-lui Virgil Slăvescu avocat şi cavaler al ordinului Mihaiu Viteazul, în această comună s'a pus baza unei Bănci poporale. înfiinţându-se şi un cor mixt bisericesc şi popular.

D-sa a donat şi o bibliotecă (dulapul) cu peste 100 volume cărţi pentru copii şi adulţi.

Aceste toate s'au inaugurat în această Duminică. In biserica satului s'a oficiat serv. religios — după care venerabilul preot Vidrighin, a rostit o frumoasă şi simţită cuvântare.

Apoi toată lumea. tinerime şi bătrâni, au mers la şcoala primară, unde au primit pe d-l P. Alexandrescu, subinspector, delegatul Oficiului Naţional al Cooperaţiei. P. Păian, I. Marcu delegaţii Federalei Bănăţeana şi I. Râmpu revizor contabil unde s-a oficiat un nou serviciu religios pentru sfinţirea bibliotecii şi a corului.

Invăţătorul satului Dimitrie Moise, într'o frumoasă cuvântare a arătat ceiace lipsea satului, cultură şi starea naţională bună, care lipsă a venit şi a îndeplinit-o avocatul Virgil Slăvescu — donând satului, atât biblioteca cât şi banca.

Prin ajutorul bibliotecii să se lumineze sătenii, iar cu ajutorul Băncii, să-şi mulţumească lipsurile şi atunci când au prisos să-şi înmulţească acest prisos.

Mulţumeşte donatorului în numele locuitorilor — şi micilor copii.

D-l Virgil Slăvescu — modest ca întotdeauna, începe cuvântarea sa arătând că nu a făcut nici un dar, ci a făcut tot ceiace un bun român este obligat să facă pentru — luminarea, înstărirea poporului român, pentru unirea tuturor, după cum şi-a făcut datoria şi în faţa inamicului, atunci când ţara a chemat, după cum în marele războiu cauza română cu jertfa a 800.000 ostaşi morţi. a reuşit făcându-se unirea, aşa şi acum, cauza înbunătăţirii stării, culturale şi materiale, va reuşi tot prin unire şi sacrificiu.

Admiră pe românaşii acestui sat, care de-şi printre străini, a reuşit a îşi menţine graiul şi portul.

Pentru menţinerea corului „Românul" anunţă că dă pe tot timpul vieţii sale venitul a două jugăre din lotul cu care ţara la împroprietărit.

D-l P. Alexandrescu, subinspector în Oficiul Naţional al Cooperaţiei, în câteva cuvinte arată cum a început mişcarea cooperativă şi culturală în vechiul-regat — şi în comuna sa natală — greutăţile prin care a trecut mişcarea şi reuşita ei.

La fel şi aci, începutul va fi greu, dar cu muncă şi perzistenţă se va ajunge la biruinţă.

Indeamnă sătenii la economie şi îi felicită pe conducători care în frunte cu d-nii Virgil Slăvescu, pr. Vidrighin şi tânărul învăţător Moise.

La fel felicită şi pe acesti intelectuali neobosiţi ai satului, în frunte cu d-l Slăvescu pentru faptele frumoase ce au făcut cât şi pentru faptul că au săteni ascultători şi înţelegători ai intereselor lor.

Urmează corul mixt, care execută frumoase bucăţi populare, încheindu-se serbarea cu marşul, toţi participanţii plecând cu regret în suflet că sa terminat.

Din viaţa satelor noastre

Buteni. Duminică s'a sfinţit biserica ort. română din această comună. Actul sfinţirei a fost oficiat de P. S. Sa Grigorie, episcopul Aradului. Răspunsurile sf. slujbe le-a dat corul d-lui Liposan, din Arad.

Biserica a costat 5 milioane lei şi este cea mai frumoasă biserică din judeţul Aradului.

S'a dat un banchet, la care au luat parte 200 persoane.

Pentru jertfele aduse cu ridicarea sf. biserici, toată lauda se cuvine bravilor români din Buteni.

Charlottenburg. Zilele trecute, în gara Charlottenburg s'au desfăcut trei vagoane de marfă dela trenul mixt, ce trece dimineaţa spre Lipova. Vagoanele au pornit pe pantă într'o considerabilă viteză, spre vale. Au trecut prin gara Fibiş şi Pischia. unde s'au oprit. Mecanicul trenului a deslegat locomotiva şi a pornit după vagoanele fugare. Le-a ajuns şi aducându-le în gară unde aştepta garnitura, le-a legat de tren şi a pleca.t Cu două ore întârziere a ajuns la Lipova. unde călătorii au înjurat strașnic pentrucă au pierdut legătura cu trenurile Ardealului.

Ar fi bine, că deputaţii de Lipova să se intereseze mai mult de circulaţia trenului antidiluvian Timişoara—Lipova şi să curme odată ruşinea ce dominează în circulaţia acestei linii.

Dacă d-l Vidrighin nu capătă locomotive pentru această linie, ar face bine să cumpere 4 perechi de boi, cari cu siguranţă ar trage mai repede trenul până la Lipova, ca râşniţele de cafea, ce fac astăzi acest serviciu.

Grabaţ. Ucenicul Oscar Tröss, în etate de 15 ani. a mers în pivniţă să aducă benzină. Aici a aprins o ţigaretă, deta care a explodat butoiul. Ucenicul a fost aruncat într'un colţ, iar benzina a început să ardă cu flacără mare. Detunătura exploziei a atras atenţiunea oamenilor din apropiere, cari au pătruns în pivniţă şi au scăpat ucenicul dela moartea groaznică de a fi ars de viu. Cu mare greutate s'a stins şi focul.

Asa păţesc tinerii fără judecată, când se joacă de-a funiatul, ceeace le este foarte periculos.

Tomnatic. La săparea unei fântâni s'a întâmplat un accident mortal în împrejurările următoare Pământul a fost scos cu o vadră de fier legată de un ştreang, care cu ajutorul unui scripete a scos vadra. La un moment dat, vadra plină de pământ s'a desfăcut de streang şi a căzut în fântână, pe capul lui Ioan Horvat, în etate de 25 ani. Nenorocitul a fost transportat la spital unde a murit.

Cine-a' îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Si neamul nemernicia!

M EMINESCU.

Poşta Redacţiei

D-lui S. B. Te scandalizezi de porcăriile ce le public sub titlul: Talmudul?

Foarte bine faci!

Da, sunt porcării, ce nu se cuvine să se scrie prin gazete, dar trebue s-o facem, pentru a Vă da ocazie să cunoaşteţi ce fel de lucruri se cuprind în „Talmud" despre care oamenii neiniţiaţi cred, că este o carte religioasă şi sfântă.

Să vedeţi ce „sfântă" este. Continuăm cu traducerea. Noi ne-am scârbit de el — de mult. Vă dăm ocazie, ca să Vă scârbiţi şi D-Voastră. Numai atunci Veţi înţelege adevărul luptei noastre. Cu ce drept condamni D-Ta „Talmudul", când nici nu ştii ce se scrie în el?!

De acum înainte vei şti să-ţi motivezi antipatia. A. T.

D-lui T. P. Poezia ce ni-o trimiţi prin poştă este destul de bună, dar nu o publicăm pentrucă nu ne scrii cum te chiamă. Dela anonimi nu primim nimic. Nu este ruşine să fii patriot în România, de aceea nu sprijinim pe aceia. cari nu au curajul să-şi facă datoria, pe faţă.

De altfel, te rugăm să şti, că nu prea publicăm poezii. Gazeta noastră este un organ naţionalist politic, iar poeziile se potrivesc pentru revistele literare.

Nici un ac dela jidan!

Mica Publicitate

Caut serviciu de birou, fiindcă cu diploma mea de învăţător nu pot ajunge la post. Mariş Ioan, învăţător, Timişoara II, str. Buziaşului No. 17.

Judecătoria Urbană I. Timişoara.

No. 840/1929.

EDICT.

Judecătoria Urbană I. Timişoara la cererea petentelor văd. lui Traian Micsa născ. Elena Achim şi în calitate de tutore legală şi naturală pentru minora Maria Micsa, a Persida Micsa măr. Marcu domiciliată în comuna Ersig ca succesoarele judecătoreşte recunoscute ae decedatului Traian Micsa fost locuitor în comuna Ersig în temeiul art. 750 din legea 1911 pune în curgere procedura de anulare pentru documentul afirmativ perdut şi anume: un carnet de depunere emis pe numele lui Traian Micsa, de Timişiana bancă de credit şi economii s. a. în Timişoara cu No. IX—8222 pentru suma de 19.920 Lei capital şi interese.

In consecinţă somează pe posesorul documentului mai sus desemnat ca în termen de un an socotit dela a treia inserare a acestei publicaţiuni în „Buletinul Justiţiei" şi în un ziar local românesc să-l prezinte acestei Judecătorii, căci în caz contrar şi la o nouă cerere a petentelor Judecătoria după expirarea termenului de mai sus, va declara acest document de anulat.

Totodată ordonează depozitarei: Timişiana bancă de credit şi economii s. a. în Timişoara ca în baza carnetului de depunere citat mai sus, până la noi ordine judecătoreşti să nu facă plată.

Prezentul edict se afişează la Judecătoria Urbană I., totodată se invită petentele, ca să-l publice de trei ori în „Buletinul Justiţiei" şi ziarul local românesc, având aceasta să o dovedească în cererea prin care vor solicita declararea anulării documentului.

Timişoara, la 12 II. 1929.

Agraru m. p. judecător.

Pentru conformitate:

Toffing m. p. grefier.

CINEMA:

CETATE: 1 şi 2 Dec. — APOLLO: 3 şi 4 Dec.
CONCORDIA: 7 Decembrie

Când eşti tânăr marinar

Isprăvile sportive şi aventurile de dragoste ale unui tânăr svăpaiat dar bun la inimă şi cu sentimente nobile.

In rolurile principale:

Wiliam Haines, Ioan Grawford

Monopol: Metro-Goldwyn Oradea.

ploaia adevărată, direct, pe când celelalte ţări primesc numai rămăşiţele.

La pagina 10 a se zice, că mersul în pas, răpeşte vederea ochilor, a 500-a parte.

Res-Lakis spune, că în anii săraci, căsătoriţii să nu se culce împreună, afară de părechile fără copii.

Când moare omul, imediat i se cetesc toate faptele săvârşite, la ce trebue să răspundă cu: da: trebue să iscălească imediat sentinţa şi să zică, că judecata a fost dreaptă.

Pag. 12 a. Rabinul Iehosua a mers în gostie la rabinul Aşi. Acesta l-a aşteptat cu un viţel de trei ani fript şi l-a îmbiat să mănânce... Nu mănânc astăzi fiindcă postesc îi zice Iehosua. Nu face nimic, întrerupe postul pe o zi. Nu se poate, pentrucă am avut un vis urât şi contra visului urât se ordonă postul, chiar şi sâmbăta. Cine vrea să i se împlinească o dorinţă, acela posteşte o zi. Dacă nu este ascultat, atunci posteşte, încă trei zile. Dacă nici aşa nu i se împlineşte dorinţa, atunci mai posteşte încă şapte zile. Acest post este mai greu pentrucă omul trebue să închidă prăvălia şi să facă zgomot.

Pag. 14 a zice, că este oprit zgomotul contra animalelor stricăcioase, în timpul postului. Atunci numai rugăciunea este permisă. Rabinii se ceartă apoi asupra problemei, când trebue făcut zgomot şi când nu.

Pag. 17 a. Rabinii învaţă, că regele în fiecare zi îşi tunde părul, primrabinul în fiecare zi de Vineri şi rabinul de rând, la 30 de zile, odată.

Pag. 19, a. conţine un sfat foarte important: dacă plantele se usucă faceţi imediat zgomot; dacă în timp de 40 de zile nu plouă, imediat să faceţi zgomot. Dacă nu plouă în deajuns, imediat faceţi zgomot etc. Dacă numai un oraş nu a primit ploaie, sau a fost infectat de ciumă sau este ameninţat să se dărâme, atunci numai acel oraş face zgomot; vecinii nu.

Pe rabinul Honi, l-au rugat oamenii să facă ploaie. El a desemnat un cerc, pe pământ şi a intrat în acel cerc şi în rugăciunea sa s'a provocat la ceea, că este „prietenul de casă" alui dzeu şi că nu iasă din acel cerc, până când nu vine ploaia. Imediat a şi început să plouă. La început numai câteva picături. Atunci a început să ţipe, că nu aşa plouă a cerut dânsul, ci una, care să umple şi fântânele. Imediat a început să cadă o ploaie deasă — după poruncă. Şi în Ierusalim au trebuit să fugă oamenii pe dealuri atâta apă a căzut. Stropul de ploaie avea mărimea unui butoiu de vin.

Pag. 19. b. susţine, că, de când s'a dărâmat templul, de atunci nici ploaia nu mai vine regulat.

Tot aici aflăm o poveste despre rabinul Nicodin pe carel aseamănă cu Moise şi Iesua, pentrucă a ştiut să facă ploaie şi după asfinţitul soarelui a făcut să răsară imediat.

Pag. 21 a conţine o poveste foarte nostimă, despre rabinul Nuhăm. Acesta s-a dus cu o delegaţie, în faţa împăratului şi i-a adus o ladă plină de pietri scumpe. Pe drum i s'au furat pietrile scumpe şi hoţii glumeţi i-au umplut lada cu pământ. Nuhăm deloc nu s'a speriat, când a văzut pământul în locul pietrilor scumpe şi fără pic de ruşine a dus împăratului acest pământ. Impăratul s'a înfuriat de această obrăznicie, dar imediat a venit la dânsul profetul Ilie şi i-a spus, ce efect miraculos are acest pământ. Impăratul imediat a şi făcut o probă: l-a aruncat asupra duşmanului şi a învins şi a cucerit cetatea. Din recunoştinţă, împăratul a umplut cu pietri scumpe. lada lui Nuhăm. Când hotelierul, — care l'a jefuit pe Nuhăm. — a auzit aceasta veste, imediat a dus şi el o ladă din acel pământ. Acesta nu a avut nici un efect, iar hotelierul a sfârşit pe spânzurătoare.

Pag. 22. a. spune, că rabinul Abba a primit zilnic ştiri dela colegii din cer; aboje, în fiecare Vineri şi Raba în fiecare Iom-Kipur.

(Va urma)

Rugăm

Achitaţi abonamentul!

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA" Sucursala Timişoara, Piaţa Tepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.